

Ima a gyülekezetért

Így szól az Úr Isten, aki összegyűjti Izrael elszéledt fiait: **Még gyűjtök őhöz, az ő egybegyűjtötteihez!** (Ésa. 56,8.)

És adok néktek **szívem szerint való pásztorokat**, és **legeltetnek tudománnyal és értelemmel** — így szól az Úr. (Jer. 3,15.)

Mennyei Atyám, juhaidnak maradékát **összegyűjtöd** minden földről, és visszahozod őket az ő legelőikre, és **szaporodnak és megsokasodnak**. És **pásztorokat rendelsz melléjük**, hogy **legeltessék őket**, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak. (Jer. 23,3. 4.)

Te így szólsz szent hatalmaddal: Ne félj, mert én veled vagyok, **napkeletről** meghozom magodat, és **napnyugatról** egybegyűjtelek. Így szólsz **északnak**: add meg; és **délnek**: ne tartsd vissza. **Hozd meg az én fiaimat messziről**, és **leányaimat a földnek végéről!** (Ésa. 43,5. 6.)

Eljött az idő, hogy **minden népeket és nyelveket egybegyűjtsek** — így szól az Úr —, hogy **eljőjenek és meglássák** az én dicsőségemet. És teszek köztük jelt, és küldök közülük megszabadultakat a népekhez, amelyek rólam nem hallottak és nem látták dicsőségemet; és **hirdetik dicsőségemet** a népek között. És **elhozzátok minden testvéreiteket** minden népek közül ajándékkul az Úrnak. (Ésa. 66,18–20.)

Én, az Úr, igazságot szólok, és megjelentem, amik igazak. **Gyűljetek egybe és jőjjetek elő, közelegjete** mind, akik a népek közül megszabadultatok! (Ésa. 45,19. 20.)

Eljönnek fiaim — mondja az Úr Isten — együtt, sírva jönnek és mennek, és **keresik az Urat, az Ő Istenüket**. Sion felől kérdezősködnék, arrafelé fordítják arcukat. Eljön-

nek és **odaadják magukat** az Úrnak örök szövetségre, amely feledhetetlen. (Jer. 50,4. 5.)

Fiaid olyanok lesznek, mint eleintén, és a te **gyülekezeted erősen megáll az én orcám előtt**, és én magamhoz bocsátalak téged, hogy közeledjél hozzám — szól az Úr. (Jer. 30,20. 21.)

Ímé, én **elhozom őket** észak földjéből — mondja az Úr — és **összegyűjtöm őket** a földnek széleiről, mint nagy sereg jönnek vissza. Siralommal jönnek és imádkozva hozom őket, **vezetem őket** a vizek folyásai mellett egyenes úton, hol el nem esnek, mert Atyjuk leszek nékik. (Jer. 31,8. 9.)

Elveszett juhnyáj volt az én népem — mondja az Úr — de én **nagy nemzetek gyülekezetét** támasztom fel belőle. (Jer. 50,6. 9.)

Süvöltök nékik és egybegyűjtöm őket, mert **megszabadítom őket**, és **megsokasulnak**, és széthintem őket a népek között, hogy a messze földeken is emlegessenek engem, és fiaikat neveljenek és visszatérjenek. Mert visszatéritek őket az ellenség földjéről és **összegyűjtöm őket és behozom őket** az ígéret földjére. És **megerősítem őket** az Úrban, és az **Ő nevében járnak** — így szól az Úr. (Zak. 10,8–12.)

Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette, és magasabb leszén a halmoknál, és **özönlenni fognak hozzá minden pogányok**. (Ésa. 2,2.)

Ezért Mennyei Atyám, mindenkit, aki csak a Te nevedről neveztetik, akit dicsőségedre teremtettél, akit alkottál és készítettél, az elveszetteket **előszólítom és behívom** a gyülekezetbe napkeletről, napnyugatról, északról és délről Jézus nevében. (Ésa. 43,7. Róm. 4,17.)

Mint **tanúd** és **szolgád**, akit magadnak elválasztottál, elfoglalom a Tőled kapott hatalmi helyet Krisztusban, és a szentséges hitemmel **előszólítom az elveszetteket**, Jézus nevében. Megtöröm felettük e világ királyságának erejét Jézus mindenható nevében, és **beszólítom őket a gyülekezetbe**, hogy megismerjenek Téged, megtudják az igazságot és higgyenek Neked, és megértsék, hogy Te vagy az Isten, előtted Isten nem alkottatott, és utánad nem lesz. Hogy Te vagy az Úr, és Rajtad kívül nincsen szabadító. (Ésa. 43,10. 11.)

Mennyei Atyám, így szólok a foglyoknak Jézus nevében: **Jöjjetek ki!** és azoknak, akik sötétben ülnek: **Lépjetek elő!** (Ésa. 49,9.)

Így szólok északnak: **add meg**; és délnek: **ne tartsd vissza!** **Hozd meg** az Úr fiait messziről, és leányait a földnek végéről! (Ésa. 43,5. 6.) Ímé, a hit szavára ezek messziről jönnek, amazok észak és a tenger felől, és Sinnek földjéről. (Ésa. 49,12.)

Népek gyülekezete vegyen Téged, Uram, körül, és felettük térj vissza a magasságba. (Zsolt. 7,7.)

A legkisebb **ezerre nő**, és a legkevesebb **hatalmas néppé**. **Én az Úr**, a maga idején, hamar **megteszem ezt**. (Ésa. 60,22.)

Ímé, Uram, nem ismert népet **hívsz elő**, és a nép, amely Téged nem ismert, **Hozzád siet** az Úrért, Istenedért és Izrael Szentjéért, hogy Téged megdicsőített. (Ésa. 55,5.)

Oh, ti süketek, **halljatok**, és ti vakok, **lássatok!** (Ésa. 42,18.)

A vak nép, amelynek szemei vannak, **meglátja dicsőségedet**; a süketek, akiknek fülei vannak, **meghallják a Te Igéidet**. Minden népek **egybegyülnek**, és a **nemzetek összesereglenek**, és **megismerik**, hogy Te vagy az Úr, a **Megváltó**. A nép, amelyet magadnak alkottál, **megismer Téged és hirdeti dicséretedet**. (Ésa. 43,8. 9. 21.)

Megemlékeznek és megtérnek az Úrhoz a föld minden határai, és **leborul**, Uram, Előtted a pogányok minden nemzetsége. (Zsolt. 22,27.)

És léssen, hogy ahol az mondatott nékik: Nem vagytok az én népem, ez mondatik nékik: **Élő Istennek fiai!** (Hós. 1,10.)

Az Úr elhívottjai **birtokukba veszik** a tengert és a délt, mert az **Úr nékik adja azt örökségül.** (5Móz. 33,23.)

Megtér a nép, amely nem nevedről neveztetett, és **keresnek** Téged, Uram, mint Istenüket, és **remegve folyamodnak** Hozzád, Uram, és a Te jóságodhoz az utolsó időkben. (Hós. 3,5.)

Uram, adj a **Te beszéded hallgatása után való éhséget** e földre. (Ámós 8,11.) Így **igazság, szeretet** és **Istennek ismerete** lesz a földön. (Hós. 4,1.)

Az Úr minden napon **szaporítja** a gyülekezetet az üdvözülőkkel. (Csel. 2,47.)

A gyülekezeteknek **békességük** van, az Úr félelmében és a Szent Szellem vigasztalásában járnak, **épülnek** és **sokasodnak** a Szent Szellem segítségével. (Csel. 9,31.)

A gyülekezetek **erősödnek a hitben**, és **gyarapodnak számban** naponként. (Csel. 16,5.)

Az Úr Igéje **erősen növekedik** és **hatalmat vesz** a hívők szívében, a gyülekezetben és a világban. (Csel. 19,20.)

Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak a gyülekezetben — **szeretetben** és **egységben**. Olyan az, mint a **drága olaj a fejen**, amely aláfoly a szakállon, amely lefoly a szentek köntöse prémjére. **Úgy száll le az Úr kenete a gyülekezetre**, mint a Hermon harmatja a Sion hegyeire. A szentek gyülekezetébe parancsol **áldást** az Úr és **életet** örökre! (Zsolt. 133,1–3.) Ámen.

